

DOI: <https://doi.org/10.51209/platform.2.12.2025.296-313>

УДК 7.07:74

Наталія Анатоліївна ЖУРАВЛЬОВА,
Національна академія
образотворчого мистецтва і архітектури,
Київ, Україна,
e-mail: nataliia.zhuravlova@naoma.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-2685-0826

Леонід Іванович СОТНИК,
Київська державна академія декоративно-прикладного
мистецтва і дизайну імені Михайла Бойчука,
Київ, Україна,
e-mail: leonidsotnik213@gmail.com,
ORCID: 0009-0007-0059-8670

РИСУНОК І ЖИВОПИС ЯК БАЗОВА СКЛАДОВА ПІДГОТОВКИ СУЧАСНОГО ФАХІВЦЯ З ГРАФІЧНОГО ДИЗАЙНУ ОР «БАКАЛАВР»

Анотація. У статті розглянуто роль живопису та рисунку як фундаментальних дисциплін у процесі підготовки дизайнерів освітнього ступеня бакалавра. Підкреслено значення образотворчого мистецтва у формуванні професійних компетентностей, необхідних для ефективної дизайнерської діяльності. Особливу увагу приділено рисунку як інструменту розвитку просторового мислення, аналітичного сприйняття форми, пропорцій та структури предметів. Наголошено, що володіння академічним рисунком сприяє розвитку здатності бачити й відтворювати конструктивну основу об'єктів, що є базовим аспектом у дизайнерському проектуванні. Живопис розглядається як засіб формування композиційного

бачення, розуміння гармонії кольору та взаємодії світлотіньових відношень. Визначено, що знання законів кольорознавства і принципів колірних рішень дозволяють майбутнім фахівцям створювати естетично цілісні та виразні образи. Показано значення художньої підготовки у формуванні професійної інтуїції, художнього смаку та креативності, що необхідні для розробки інноваційних дизайнерських рішень. У сучасному освітньому процесі акцент зміщується на інтеграцію класичних художніх навичок із цифровими технологіями, що дозволяє студентам адаптувати традиційні методики до нових умов і професійних вимог. Використання цифрового живопису, 3D-графіки, віртуальної та доповненої реальності сприяє розвитку інноваційного мислення та розширює можливості творчої реалізації. Окрему увагу приділено взаємозв'язку традиційних мистецьких практик із сучасними цифровими технологіями. Зазначено, що інтеграція класичних методів рисунку і живопису з можливостями цифрових інструментів розширює творчий потенціал дизайнерів, сприяє формуванню їхньої конкурентоспроможності у сучасному професійному середовищі. Зроблено висновок про необхідність збереження фундаментальної ролі живопису та рисунку у навчальних планах підготовки дизайнерів.

Ключові слова: живопис, рисунок, дизайнерська освіта, просторове мислення, кольорознавство, композиція, художня підготовка, творчий потенціал.

Вступ. У сучасних умовах розвитку креативних індустрій та цифрових технологій професійна підготовка дизайнерів вимагає поєднання традиційних художніх дисциплін із новітніми методами та інструментами. Живопис і рисунок є фундаментальними складовими художньої освіти, які формують базові навички, необхідні

для розвитку творчого мислення, просторового сприйняття, кольорового чуття та композиційного бачення [1; 3; 5]. Вивчення рисунку дозволяє студентам опанувати основи передачі форми, пропорцій, перспективи та текстури, що є ключовим для створення точних ескізів та проектних концепцій у різних сферах дизайну. Живопис, у свою чергу, дає можливість глибше розуміти взаємодію кольорів, гармонію відтінків, контрасти та їх психологічний вплив на споживача, що є особливо актуальним у графічному, веб- та брендовому дизайні [5; 7; 11].

У сучасному освітньому процесі акцент зміщується на інтеграцію класичних художніх навичок із цифровими технологіями, що дозволяє студентам адаптувати традиційні методики до нових умов і професійних вимог. Використання цифрового живопису, 3D-графіки, віртуальної та доповненої реальності сприяє розвитку інноваційного мислення та розширює можливості творчої реалізації [10; 12; 15].

Метою даної статті є всебічне дослідження ролі живопису та рисунку як фундаментальної основи підготовки дизайнерів освітнього ступеня бакалавра, аналіз їхнього значення у формуванні художнього мислення, професійних компетенцій та здатності адаптувати традиційні навички до сучасних технологій дизайну.

У сучасному світі дизайн відіграє ключову роль у формуванні естетичного та функціонального середовища людини. Висока конкуренція та постійні зміни соціокультурного контексту вимагають від дизайнерів не лише професійної компетентності, а й глибокого розуміння художнього бачення та здатності до інноваційного мислення. Одним із важливих аспектів підготовки фахівців у сфері дизайну є розвиток просторового мислення, креативності та візуальної грамотності. Живопис і рисунок традиційно слугують не лише засобами художнього

вираження, а й ефективними інструментами для формування професійного бачення та концептуального мислення майбутніх дизайнерів [1; 2; 5].

Попри значну кількість досліджень у сфері дизайнерської освіти, питання впливу художніх дисциплін на розвиток мислення дизайнерів залишається недостатньо висвітленим. Сучасні тенденції цифровізації, впровадження комп'ютерного моделювання, віртуальної та доповненої реальності призводять до зниження уваги до традиційних методів навчання, зокрема рисунку від руки та живопису [11; 15]. Це може негативно вплинути на здатність до інтуїтивного відчуття форми, текстури, пропорцій і композиції, що є фундаментальними навичками для професійної діяльності дизайнера [1; 7].

Традиційні художні дисципліни є основою розвитку професійних компетенцій дизайнерів. Наприклад, дослідження В. Гончаренка [5] та О. Гончарука [6] підтверджують, що художні методи впливають на формування візуального мислення та розуміння композиції. Дослідження Л. Жукової [7] наголошує на важливості теорії кольору для створення гармонійних дизайнерських рішень. Живопис і рисунок відіграють важливу роль у професійній підготовці дизайнерів. Рисунок допомагає навчитися швидко фіксувати ідеї, що є необхідним на етапах концептуального проєктування [12, с. 45]. Він розвиває аналітичне мислення, здатність до абстрагування та деталізації форми. Живопис сприяє розвитку відчуття кольору, світла та глибини, що важливо для створення якісних візуалізацій [7, с. 23]. Використання живописних технік допомагає краще розуміти емоційний вплив кольорових композицій на глядача [9, с. 78].

Відсутність комплексного підходу до поєднання цифрових технологій із традиційними художніми методами створює розрив у підготовці майбутніх фахівців. Цифрові

інструменти дозволяють досягати високої точності у проєктуванні та візуалізації, але обмежують можливість інтуїтивного пошуку форми та художньої експресії. Живопис і рисунок сприяють розвитку моторики, просторового мислення та відчуття композиції, що є критично важливими для створення гармонійного дизайнерського середовища [2; 9; 13].

Збереження балансу між традиційними та цифровими підходами дозволяє зберегти чуттєвість до форми та художню експресію, що критично важливо для дизайнерів у процесі розробки проєктів [3; 14]. Живопис і рисунок залишаються невід'ємними складовими професійної підготовки дизайнерів. Вони сприяють розвитку просторового мислення, креативності, художньої виразності та візуальної грамотності. У сучасних умовах цифровізації важливо не відмовлятися від традиційних методів навчання, а інтегрувати їх у навчальний процес поряд із новітніми технологіями. Комплексний підхід до освіти, що поєднує класичні художні дисципліни з цифровими інструментами, сприятиме формуванню всебічно розвинених фахівців, здатних створювати якісне, функціональне та естетично довершене дизайнерське середовище.

Аналіз досліджень та публікацій. У наукових працях дослідників, зокрема Г. Беттгера та Л. Жукової, наголошується на ролі живопису у формуванні кольорового сприйняття та композиційного мислення. Автори підкреслюють, що через вивчення кольорової гами, контрастів і відтінків студенти отримують можливість створювати гармонійні дизайнерські рішення, враховуючи як естетичний, так і функціональний аспекти [1; 7; 11]. Важливість цього аспекту підтверджується дослідженнями В. Гончаренка, який зазначає, що правильне використання кольору в дизайні дозволяє досягати психологічного впливу

на споживача, формувати стиль та ідентичність бренду [5, с. 56].

У роботі Н. Петрової зазначається, що живопис сприяє розвитку емоційного сприйняття та здатності передавати настрої через візуальні образи, що є важливим для створення ефективних дизайнерських продуктів [5; 11]. Вона також акцентує увагу на тому, що вміння працювати з кольором та світлом дає можливість дизайнерам створювати глибші та виразніші композиції, які привертають увагу глядача [11, с. 102].

Дослідження І. Карпенка та Ю. Сидоренка вказують на значення рисунку у формуванні просторового сприйняття та оволодінні основами композиції. Через рисунок студенти опановують техніку передачі об'єму, перспективи, пропорцій та світлотіні, що є ключовими для створення реалістичних та стилізованих дизайнерських проєктів [1; 6; 11]. І. Карпенко підкреслює, що розвиток навичок рисунку сприяє аналітичному мисленню та дозволяє майбутнім дизайнерам експериментувати з різними техніками та стилями [6, с. 88].

Ю. Сидоренко наголошує, що систематична практика рисунку покращує спостережливість, розвиває окомір та моторну координацію, що є базою для виконання як ручних, так і цифрових дизайнерських робіт [1; 12]. Важливою складовою є застосування сучасних цифрових технологій у навчанні рисунку, що дозволяє студентам адаптувати свої навички до сучасних тенденцій у дизайні [12, с. 45].

У контексті сучасної цифровізації дослідники С. Брильов, В. Кузьмічова, В. Колесников підкреслюють, що живопис та рисунок залишаються критично важливими для розвитку професійного бачення дизайнера. Автори зазначають, що комплексне вивчення цих дисциплін у поєднанні з цифровими технологіями формує у студентів

цілісне художнє бачення, здатність до гармонійного поєднання кольору, форми та простору та забезпечує конкурентоспроможність на сучасному ринку праці [3; 4, сс. 228-241].

Аналіз наукових джерел свідчить, що живопис і рисунок є основою професійної підготовки дизайнерів. Вони формують базові навички роботи з формою, кольором і простором, необхідні для створення естетично привабливих і функціональних дизайнерських рішень. Поєднання традиційних мистецьких дисциплін із сучасними цифровими інструментами дозволяє підготувати майбутніх дизайнерів до викликів цифрової епохи та забезпечити їх професійну конкурентоспроможність [1; 3; 4; 5; 6; 7; 11].

Метою даної роботи є всебічне дослідження ролі живопису та рисунку як фундаментальної основи навчання дизайнерів освітнього ступеня бакалавра в сучасних умовах. Ці дисципліни формують професійні навички, художнє бачення та творчий потенціал майбутніх фахівців. Рисунок виступає базовою дисципліною, що розвиває аналітичне сприйняття форми, тренує руку та око студента, навчає точно передавати пропорції, перспективу, фактуру та деталі предметного світу. Він сприяє розвитку просторового мислення, зорової пам'яті та навичок роботи з композицією, що є необхідним для створення якісних дизайнерських рішень.

Живопис навчає студентів працювати з кольором, відчувати гармонію, контрасти та взаємодію кольорових площин. Розуміння основ колористики дозволяє створювати збалансовані та естетично виразні композиції, що важливо для будь-якого напрямку дизайну. Практичне опанування живописних технік сприяє формуванню навичок передачі світлотіньового моделювання форми, фактури та атмосфери, підвищуючи виразність

дизайнерських проєктів та ефективність передачі ідей глядачеві. Формування базових навичок у рисунку та живопису забезпечує розвиток композиційного бачення, просторового мислення та візуальної грамотності. Сучасний навчальний процес інтегрує традиційні академічні методики з цифровими технологіями, такими як 3D-моделювання, віртуальна та доповнена реальність, що розширює можливості студентів та підвищує їх професійну підготовку. Рисунок і живопис залишаються ключовими складовими навчання дизайнерів, формуючи здатність створювати гармонійні, естетично привабливі та функціональні дизайнерські рішення, що відповідають сучасним вимогам та викликам професійного середовища.

Результати. Живопис і рисунок є фундаментальними дисциплінами у підготовці дизайнерів освітнього ступеня бакалавра. Вони формують у студентів здатність до художнього мислення, композиційного бачення, розвитку професійних навичок та творчого потенціалу [1; 3; 6]. Ці дисципліни закладають міцну основу для подальшого освоєння сучасних технологій дизайну, сприяючи розумінню принципів візуального мистецтва, формуванню індивідуального стилю та розвитку художньої чутливості.

Живопис як навчальна дисципліна забезпечує базу для оволодіння кольором, світлотінню, фактурою та об'ємно-просторовими рішеннями. Через опанування різних технік студенти набувають навичок роботи з палітрою, розуміння гармонії кольорів, контрасту та їх психологічного впливу на глядача [5; 7]. Живопис розвиває інтуїтивне та аналітичне сприйняття образотворчих композицій, що є необхідним для створення якісних дизайнерських рішень у різних напрямках: графічному, інтер'єрному, промисловому, цифровому та медійному дизайні [5; 11]. За словами В. Кіриченка, знання різних живописних технік допомагає дизайнерам у пошуку нових

творчих ідей, адаптації традиційного мистецтва до сучасних тенденцій дизайну та формуванні власної експресивної мови [7]. В. Гончаренко підкреслює, що живопис сприяє розвитку здатності сприймати глибину, об'єм, світлотіньові переходи, що надзвичайно важливо для створення просторово обґрунтованих дизайнерських рішень та реалістичних візуалізацій [3].

Рисунок як академічна дисципліна є основою формування графічних навичок, пропорційного бачення та передачі форми. Він розвиває спостережливість, аналітичне мислення та здатність передавати об'єктно-просторову інформацію через лінію, штрих і текстуру [1; 3]. Виконання рисунків з натури, створення композицій, експерименти з різними графічними техніками та матеріалами формують основу для розробки дизайнерських рішень і проєктування нових об'єктів [1; 6; 11]. За словами Г. Беттгера, рисунок є базовою дисципліною, яка навчає студентів не лише точності передачі форми, а й здатності до стилізації, абстрагування та трансформації об'єктів у дизайнерському процесі [1]. Це особливо актуально для графічного дизайну, брендингу та медіа-дизайну, де митцеві необхідно швидко створювати виразні та запам'ятовувані образи.

Поєднання живопису та рисунку формує комплексний підхід до підготовки дизайнерів, що сприяє розвитку креативності, образного мислення, аналітичного та просторового сприйняття, а також професійної компетентності [3; 9; 14]. Ці дисципліни дають студентам змогу експериментувати, шукати нові виразні засоби, розвивати індивідуальний стиль та інтегрувати традиційні художні практики у сучасний дизайн [5; 9; 15]. П. Лисенко зазначає, що використання класичних художніх методів у сучасних дизайнерських проєктах сприяє створенню унікальних композиційних рішень та формуванню професійної самобутності майбутніх фахівців [9].

Сучасний освітній процес передбачає інтеграцію традиційних академічних методик із цифровими технологіями, такими як 3D-моделювання, віртуальна та доповнена реальність, цифрова графіка та інтерактивні методи навчання [10; 12; 15]. Це дозволяє студентам адаптувати класичні навички до сучасного професійного середовища, експериментувати з формою, кольором, композиційними структурами та текстурами, підвищуючи якість дизайнерських рішень. Д. Шевченко підкреслює, що використання цифрових інструментів у поєднанні з традиційними методиками значно розширює можливості студентів для креативного пошуку, моделювання та візуалізації ідей [15].

Практичні приклади інтеграції живопису та рисунку у сучасні дизайнерські проєкти демонструють, як традиційні художні навички можуть підсилювати сучасний дизайн. Наприклад, у графічному дизайні використання академічного рисунку дозволяє створювати унікальні ілюстрації та векторні композиції з правильною перспективою та пропорціями, що підвищує естетичну якість рекламних продуктів. У сфері інтер'єрного та архітектурного дизайну знання колористики та світлотіньових взаємодій із живопису допомагає розробляти атмосферні інтер'єри, де колір та світло впливають на сприйняття простору. У промисловому та продуктовому дизайні навички рисунку дозволяють швидко створювати ескізи та прототипи нових об'єктів, оптимізуючи процес розробки, а живописні техніки сприяють точнішому вибору кольорових рішень і фактур матеріалів. У цифровому дизайні та ігровій індустрії базові навички рисунку та живопису застосовуються для створення концепт-артів, 2D- та 3D-ілюстрацій, що формують загальну візуальну концепцію проєкту та допомагають у подальшій моделювальній роботі [3; 10; 15].

Комплексний підхід до навчання живопису та рисунку формує у студентів всебічні професійні компетентності: здатність створювати гармонійні, естетично виразні та функціональні дизайнерські продукти, розвивати просторове мислення, зорову пам'ять та композиційне бачення [1; 3; 5; 6; 11]. Поєднання традиційних мистецьких дисциплін із сучасними технологіями готує майбутніх дизайнерів до викликів цифрової епохи та забезпечує їхню конкурентоспроможність на ринку праці.

Особливо важливо відзначити, що системне опанування живопису та рисунку допомагає формувати естетичну чутливість, розуміння принципів композиції та колористики, а також здатність до інноваційного та критичного мислення, що є ключовими для професійного розвитку дизайнерів нового покоління [3; 5; 7; 15].

Висновки. Живопис і рисунок відіграють ключову роль у підготовці майбутніх дизайнерів освітнього ступеня «бакалавр», сприяючи формуванню художнього мислення, розвитку аналітичних та творчих навичок у роботі з формою, кольором і просторовими композиціями. Ці дисципліни закладають основу для створення якісних дизайнерських рішень та забезпечують глибше розуміння принципів візуального мистецтва. Володіння традиційними художніми техніками дає студентам змогу усвідомлено підходити до розробки дизайн-концепцій, враховуючи естетичні, функціональні та технологічні аспекти [1; 3; 5].

Рисунок допомагає студентам опанувати закони композиції, перспективи, пропорцій та будову форм, що є необхідним у будь-якому дизайнерському проєкті. Основи графічного зображення та технічного рисунку дозволяють точно передавати ідеї та створювати ескізи, що особливо важливо для графічного, інтер'єрного та промислового дизайну. Живопис, у свою чергу, дає можливість краще розуміти колористику, принципи поєднання відтінків, їхню

гармонію та контрастність, що є важливим для розробки брендovаних матеріалів, веб-дизайну та візуальних комунікацій [5; 7; 11]. Інтеграція традиційних художніх методів із сучасними цифровими технологіями забезпечує всебічну підготовку студентів, підвищує їхню конкурентоспроможність та здатність до інноваційного підходу у дизайні. Використання таких інструментів, як цифровий живопис, 3D-графіка, віртуальна (VR) та доповнена реальність (AR), дозволяє реалізовувати складні концепти, адаптовані до сучасних цифрових платформ [10; 12; 15].

Практичне застосування рисунку та живопису у сучасних дизайнерських проєктах підтверджує їхню ефективність. Наприклад, академічний рисунок використовується для створення точних концепт-артів та прототипів у продуктовому, інтер'єрному та графічному дизайні. Живописні техніки допомагають підбирати колірні палітри, передавати атмосферу та емоційне навантаження, що важливо для веб-дизайну, ілюстрацій, рекламних матеріалів та брендингу [3; 10; 15].

Для вдосконалення освітнього процесу доцільно розширювати практичну підготовку студентів через пленерні заняття, натурні постановки, експерименти з різними матеріалами та техніками, що сприяє розвитку просторового мислення, спостережливості та точності виконання графічних та живописних робіт. Важливо також посилювати міждисциплінарні зв'язки між класичними художніми дисциплінами та цифровими технологіями, впроваджувати комплексні курси з 3D-графіки, цифрового живопису та інтерактивного дизайну, а також залучати студентів до реальних проєктів, конкурсів та стажувань у співпраці з творчими студіями та компаніями [3; 10; 12; 15]. Розширення міжнародного співробітництва з провідними мистецькими та дизайнерськими закладами сприятиме

обміну досвідом, впровадженню сучасних методик викладання та адаптації студентів до світових тенденцій у дизайні. Такий підхід дозволяє підготувати висококваліфікованих фахівців, здатних створювати гармонійні, естетично привабливі та функціональні дизайнерські продукти, ефективно працювати у різних сферах креативної індустрії та впроваджувати інноваційні рішення.

Поєднання традиційних художніх методів із сучасними технологіями робить підготовку дизайнерів більш гнучкою, актуальною та орієнтованою на потреби сучасного суспільства, що відкриває широкі можливості для професійного та кар'єрного розвитку випускників.

Список використаних джерел:

1. Беттгер Г. Основи академічного рисунку. Київ: Арт-Прес, 2019. 256 с.
2. Бойко О. Основи композиції в дизайні. Київ: Видавничий дім, 2019. 256 с.
3. Брильов С., Кузьмічова В., Колесников В. Образотворче мистецтво та дизайн в епоху діджиталізації: тренди, виклики. АРТ-платФОРМА. 2024. Т. 9, № 2. Сс. 228-241.
4. Брильов С., Кузьмічова В., Колесников В. Виклики та проблеми сучасної академічної художньої школи після реформи освіти в українських мистецьких ЗВО. АРТ-платФОРМА. 2024. Т. 9, № 1. Сс. 281-303.
5. Гончаренко В. Дизайн та образотворче мистецтво: навчальний посібник. Львів: Академія, 2021. 312 с.
6. Гончарук О. Дизайн і традиційне мистецтво: синтез образотворчих методів. Одеса: Студія мистецьких технологій, 2021. 275 с.
7. Жукова Л. Теорія кольору та композиції. Харків: Вища школа, 2020. 198 с.

8. Карпенко І. Просторове мислення у художній освіті. Дніпро: Наукова думка, 2018. 223 с.
9. Кіриченко В. Техніки живопису та їх застосування в дизайні. Львів: Видавництво Львівської політехніки, 2020. 312 с.
10. Лисенко П. Вплив традиційних художніх методів на сучасний дизайн. Одеса: Мистецтво, 2022. 176 с.
11. Мельник О. Цифрові технології та художня експресія. Київ: Інститут мистецтв, 2023. 214 с.
12. Петрова Н. Рисунок та живопис у дизайні. Львів: Астропринт, 2019. 265 с.
13. Сидоренко Ю. 3D-моделювання та його взаємозв'язок з традиційним мистецтвом. Харків: Графіка, 2021. 189 с.
14. Федорова Т. Образотворче мистецтво та дизайн: методи навчання. Дніпро: Видавництво Дніпровського національного університету, 2017. 233 с.
15. Шевченко Д. Інтеграція цифрових технологій у мистецьку освіту. Одеса: Наукова книга, 2022. 249 с.

Nataliia A. ZHURAVLIOVA,
National Academy of Fine Arts and Architecture,
Kyiv, Ukraine,
e-mail: nataliia.zhuravlova@naoma.edu.ua,
ORCID: 0000-0002-2685-0826

Leonid I. SOTNYK,
Mykhailo Boychuk Kyiv State Academy of Decorative
Applied Arts and Design,
Kyiv, Ukraine,
e-mail: leonidsotnik213@gmail.com,
ORCID: 0009-0007-0059-8670

**DRAWING AND PAINTING IN MODERN
CONDITIONS AS THE FOUNDATION OF THE
“BACHELOR” DEGREE IN GRAPHIC DESIGN**

Abstract. The article examines the role of painting and drawing as fundamental disciplines in the education of bachelor’s degree designers. It emphasizes the importance of visual arts in shaping professional competencies essential for effective design practice. Special attention is given to drawing as a tool for developing spatial thinking, analytical perception of forms, proportions, and structures of objects. Mastery of academic drawing is highlighted as a key factor in understanding and reproducing the constructive basis of objects, which is crucial in the design process. Painting is analyzed as a means of forming compositional vision, understanding color harmony, and the interaction of light and shadow. In the modern educational process, the emphasis is shifting to the integration of classical artistic skills with digital technologies, which allows students to adapt traditional techniques to new conditions and professional requirements. The use of digital painting, 3D graphics, virtual and augmented reality contributes to the

development of innovative thinking and expands the possibilities of creative realization. Knowledge of color theory and principles of chromatic solutions enables future professionals to create aesthetically coherent and expressive images. The study underlines the significance of artistic training in the development of professional intuition, artistic taste, and creativity, all of which are vital for the creation of innovative design solutions. Particular attention is paid to the interrelation between traditional artistic practices and modern digital technologies. The integration of classical methods of painting and drawing with the capabilities of digital tools is shown to expand designers' creative potential and enhance their competitiveness in the contemporary professional environment. The conclusion stresses the necessity of preserving the fundamental role of painting and drawing in bachelor's design education curricula.

Key words: painting, drawing, design education, spatial thinking, color theory, composition, artistic training, creative potential.

References:

1. Bettger, H. (2019). *Osnovy akademichnoho rysunku* [Fundamentals of academic drawing]. Kyiv: Art-Press [in Ukrainian].
2. Boiko, O. (2019). *Osnovy kompozytsii v dyzaini* [Fundamentals of composition in design]. Kyiv: Vydavnychi dim [in Ukrainian].
3. Brylov, S., Kuzmichova, V., & Kolesnykov, V. (2024). *Obrazotvorche mystetstvo ta dyzain v epokhu didzhitalizatsii: trendy, vyklyky* [Visual arts and design in the era of digitalization: trends and challenges]. *ART-platforma*. 9(2), 228-241 [in Ukrainian]
4. Brylov, S., Kuzmichova, V., & Kolesnykov, V. (2024). *Vyklyky ta problemy suchasnoi akademichnoi khudozhnoi*

shkoly pislia reformy osvity v ukrainskykh mystetskykh ZVO [Challenges and problems of the modern academic art school after the education reform in Ukrainian art universities]. ART-platforma. 9(1), 281-303. [in Ukrainian]

5. Honcharenko, V. (2021). Dyzain ta obrazotvorche mystetstvo: navchalnyi posibnyk [Design and visual arts: textbook]. Lviv: Akademiya [in Ukrainian].

6. Honcharuk, O. (2021). Dyzain i tradytsiine mystetstvo: syntez obrazotvorchykh metodiv [Design and traditional art: synthesis of visual methods]. Odesa: Studiia mystetskykh tekhnolohii [in Ukrainian].

7. Zhukova, L. (2020). Teoriia koloru ta kompozytsii [Color theory and composition]. Kharkiv: Vyshcha shkola [in Ukrainian].

8. Karpenko, I. (2018). Prostorove myslennia u khudozhnij osviti [Spatial thinking in art education]. Dnipro: Naukova dumka [in Ukrainian].

9. Kirichenko, V. (2020). Tekhniky zhyvopysu ta yikh zastosuvannia v dyzaini [Painting techniques and their application in design]. Lviv: Vydavnytstvo Lvivskoi politekhniki [in Ukrainian].

10. Lysenko, P. (2022). Vplyv tradytsiinykh khudozhnikh metodiv na suchasnyi dyzain [Impact of traditional art methods on modern design]. Odesa: Mystetstvo [in Ukrainian].

11. Melnyk, O. (2023). Tsyfrovi tekhnolohii ta khudozhnia ekspresiiia [Digital technologies and artistic expression]. Kyiv: Instytut mystetstv [in Ukrainian].

12. Petrova, N. (2019). Rysunok ta zhyvopys u dyzaini [Drawing and painting in design]. Lviv: Astroprint [in Ukrainian].

13. Sydorenko, Y. (2021). 3D-modeliuvannia ta ioho vzaiemozviazok z tradytsiynym mystetstvom [3D modeling and its relation to traditional art]. Kharkiv: Hrafika [in Ukrainian].

14. Fedorova, T. (2017). *Obrazotvorche mystetstvo ta dyzain: metody navchannia* [Visual arts and design: teaching methods]. Dnipro: Vydavnytstvo Dniprovskoho natsionalnoho universytetu [in Ukrainian].

15. Shevchenko, D. (2022). *Intehratsiia tsyfrovyykh tekhnolohii u mystetsku osvitu* [Integration of digital technologies in art education]. Odesa: Naukova knyha [in Ukrainian].